

Radu Mihai CRIȘAN
doctor în economie – specializarea «Istoria gândirii economice»

SURÂSUL LEGIUNII

SAU CUM ÎNȚELEG EU LEGIONARISMUL ROMÂNESC

(Textul integral al unei prefețe
pe care am fost invitat să o scriu,
dar care nu știu dacă îmi va fi publicată)

**Cartea™
Universitară**

**BUCUREȘTI
2006**

Editura Cartea Universitară

Str. Hiramului, nr.11, sector 2, București

Tel./fax: 021-320 63 90

e-mail: cartea.universitara@pcnet.ro,

www.carteuniversitara.ro

Editură acreditată de *Ministerul Educației și Cercetării* prin
Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României CRIȘAN, RADU MIHAI

**Surâsul legiunii sau Cum înțeleg eu legionarismul
românesc / Radu Mihai Crișan. – București : Cartea Universitară,
2006**

Bibliogr.

ISBN (10) 973-731-423-9; ISBN (13) 978-973-731-423-9

329(498) Legionar

***Toate drepturile de multiplicare, traducere, adaptare și
difuzare a acestei lucrări sunt absolut libere (gratuite și
neîngrădite), atât pentru România cât și pentru fiecare
dintre celelalte țări ale lumii.***

ISBN (10) 973-731-423-9; ISBN (13) 978-973-731-423-9

Ceea ce-i *neadevărat* nu devine
adevărat prin împrejurarea că-i
național; ceea ce-i *injust* nu devine *just*
prin aceea că-i național.

*Naționalitatea în marginile
adevărului.*

Mihai Eminescu,
Manuscrisul *Din ședințele Societății
România Jună. Naționaliștii și
Cosmopoliții*, în Mihai Eminescu, *Opere*,
vol. IX, Ediție critică întemeiată de
Perpessicius, Editura Academiei Române,
București, 1980, pag. 457

CUPRINS

Singur Doamne, doar Tu ești fără de păcat..... 6

*SURÂSUL LEGIUNII. SAU CUM ÎNȚELEG
EU LEGIONARISMUL ROMÂNESC
(Textul integral al unei prefete pe care am fost invitat să
o scriu, dar care nu știu dacă îmi va fi publicată).....7*

Bibliografie.....39

Singur Doamne, doar Tu ești fără de păcat

După părerea mea, nu sunt nici pentru Masonerie și nici potrivnic ei; nici antisemit și nici filosemit; nici xenofob și nici xenofil; nici favorabil legionarilor și nici împotriva lor, nici proAntonescu și nici în contra sa; nici șovin și nici renegat.

Mărturisesc, alături de apostoli, că «singur Doamne, doar Tu ești fără de păcat» și îmi repugnă organic atât să ridic în slăvi, cât și să arunc anatema.

Și-aceasta cu-atât mai mult când este vorba de personalități și de evenimente istorice asupra cărora am depășit conștiința a nedesăvârșirii cunoașterii mele.

Cred nestrămutat în partea sublimă a sufletului fiecăruia dintre noi și în sfințenia datoriei omenești de a căuta Adevărul pentru El însuși – căci este unul și același cu Dumnezeu. Credința aceasta este primul și ultimul gând care m-a îndemnat să redactez această mărturisire morală.

Firește, facee căutare întreprinsă dincolo de pojghița subțire a tabuurilor politice și istorice înfățișează privilegiatului ei autor priveștița unor tainice icoane spirituale. Icoane amprentate, în situații precum cele de față, inclusiv de contactul cu aspecte extrem de sensibile.

Așadar, se-nțelege de la sine că relevanța oricărei străduințe cognitive în domeniu este condiționată de integrarea respectivelor aspecte în demersul investigativ. Bineînțeles, cu onestitate și cu viuincioșie, nepătimaș și fără nici cea mai mică idee preconcepută.

Este tocmai ceea ce m-am străduit din răspuțeri să fac, este miza prezenței în lucrare a unor citate nici pe departe comode.

Amin.

Dragul meu semen,

Gândurile pe care le citești acum sunt mai degrabă o mărturisire decât o prefață propriu-zisă.

Deși se referă la o monografie legionară, sunt scrise de un *ne*legionar. De către un român care nu se consideră nici favorabil legionarilor, nici împotriva lor. Și care nici măcar nu este de profesie istoric. Ci doar un semen al tău pe care, unul dintre editorii monografiei de față l-a invitat să-ți împărtășească, pe-atât cât permite spațiul unei introduceri, din sentimentele și gândurile pe care i le-a prilejuit întâlnirea cu scrisul militant al lui Ion Moța și Vasile Marin. Aceasta din unicul considerent că, anterior, alcătuisem și publicasem testamentele politice a șase dintre Martirii Neamului, între care treimea de conducere a Legiunii – Codreanu, Moța și Marin – (alături de Eminescu, Antonescu și Iorga¹), *cu înseși cuvintele fiecăruia dintre ei, prin asamblare logică de IDEI CITATE*.

Sunt conștient că, acceptând invitația, îmi asum o responsabilitate imensă. Din cel puțin următoarele șapte motive:

---

¹ Cu care, *cu tustrei*, aceasta se află în deplină unitate ideatică.

- 1) „Fenomenul legionar a fost și este cel mai intens supus denaturării”².
- 2) „Mișcarea Legionară nu a avut niciodată șansa unui proces *fair play*, cu dreptul de a-și prezenta punctul de vedere și a se apăra”³.
- 3) Aproape „toate opiniile câte s-au exprimat până astăzi despre Mișcarea Legionară, cu excepția aceluia ale legionarilor înșiși, au la bază în exclusivitate informații dintr-o singură sursă, cea a adversarilor ei, fie că aceștia sunt democrații de dinaintea ultimului Război mondial, fie că ei sunt de-a dreptul comuniști, situați – deci – într-o postură politică diametral adversă”⁴.
- 4) „Între feluritele regimuri și guvernări care s-au succedat în România în ultimii 60 de ani⁵ (iau în calcul și(;) ani[i] postrevoluționari(;)) există un element de continuitate, un punct comun în comportamentul lor politic: *antilegionarismul*”^{6,7}.

---

² Gheorghe Buzatu, *Despre legionari și legionarism*, prefață la monografia Corneliu Zelea Codreanu și epoca sa, Editura Criterion Publishing, Norcross, GA, U.S.A., 2001, pag. 7

³ Ion Varlam, *PseudoRomânia. Conspirarea deconspirării*, Editura VOG, București, 2004, pag. 332

⁴ Ion Papuc, *Cu fața spre trecut. Portrete și ideologii*, Editura Vergiliu, București, 2005, pag. 367

⁵ Pentru pertinenta actualizare a numărului de ani, accentuez că textul este publicat în 2001.

⁶ „Legionarii au fost loviți din toate direcțiile. Au făcut ani grei de pușcărie după 23 august 1944, dar și înainte de venirea la putere a comuniștilor!” (Ion Coja, *Legionarii noștri*, Editura UMC, București, 2001, pag. 9)
„Înainte de 1944, regimul de detenție a fost evident mai dur pentru legionari decât pentru comuniști! Și tot așa mai departe, după 1944,

- 5) „Ne-a fost impusă cu consecvență o adevărată dogmă ideologică, fundamentată pe mitul propagandistic al «sălbăticiei» legionare(;)... Legionarismul a devenit astfel imaginea publică a tuturor relelor de ieri și de azi”⁸. „Atât de mult au fost repetate aceste lucruri, atâta cerneală s-a vărsat și atâta patimă a fost investită în această denigrare concertată, încât pentru anumite minți comode problema nici nu mai merită discutată”^{9,10}.
- 6) „Istoria constă din a pune întrebări trecutului, astfel ca răspunsurile să fie învățăminte călăuzind prezentul și(;) pregăti[nd] viitorul”¹¹.

---

regimul de detenție a fost mai dur pentru legionari decât pentru ceilalți! Culmea, o serie de legionari deținuți politici înainte de 1944, condamnați politic de(;) burghezo-moșierimea noastră, au rămas în temniță și după «Eliberarea din august 1944». Unii dintre aceștia au fost eliberați abia în 1964!” (ibidem, pag. 9) ... „Nu știu ce alte trăsături comune vor fi având Armand Călinescu și Petre Roman, dar una este sigură: antilegionarismul, care pe primul l-a împins la crimă, pe celălalt la minciună. (Printre altele, minciuna cu legionarii implicați în evenimentele de la Târgu Mureș, în martie 1990!)”, ibidem

⁷ ibidem

⁸ Răzvan Codrescu, *În căutarea Legiunii pierdute*, Editura *Vreamea*, București, 2001, pag. 9, 10

⁹ „Când se rostește numele(;) Mișcării Legionare, multora li se pare că știu totul dinainte...”, ibidem, pag. 10

¹⁰ ibidem

¹¹ Șerban Milcoveanu, *Tactica și strategia în întrebări cu sau fără răspuns*, Tipografia *TCM Print*, București, 2001, pag. 61

7) „Națiunile sunt independente și suverane în măsura în care au și practică gândirea critică concludzivă”¹².

Așadar, consider, împreună cu Răzvan Codrescu, că „nici un cuget drept și nici o inimă curată nu poate ocoli anumite întrebări demistificatoare”¹³. Cu-atât mai mult cu cât, în marasmul de astăzi, care se agravează zi după zi, Neamului nostru îi lipsesc, „într-o proporție îngrijorătoare, orizontul spiritual, cultural și politic necesar marilor primeniri istorice”¹⁴. Cu-atât mai mult cu cât, deși „istoria românească mai veche nu fusese lipsită de mari conștiințe misionare, în frunte cu Eminescu”¹⁵, (;)niciodată duhul misionar nu mai pătrunsese atât de adânc în gândul, simțirea și fapta unei întregi generații. Căci «miracolul interbelic» românesc – în măsura în care a existat unul – stă mai cu seamă în acest flux creator, pornit dinspre elite și răspândit până-n rândurile largi ale poporului. N-au existat în această generație numai mari personalități creatoare, aglomerate ca-n nici o altă epocă în istoria românilor, ci și un larg front «popular» de luptă și creație națională, catalizat îndeosebi de tinerimea legionară”¹⁶. Iar istoriografia din România, „încă tributară(;) cenzurii ideologice, n-a ajuns până acum, din nefericire, să

---

¹² ibidem, pag. 15

¹³ Răzvan Codrescu, *În căutarea Legiunii pierdute*, pag. 107

¹⁴ ibidem, pag. 163

¹⁵ „părintele ideologiei naționale moderne în evoluția noastră” (Octavian Goga, *Mustul care fierbe*, Editura Scripta, București, 1992, pag. 53) și „cel mai echilibrat creier politic al României în creștere”., ibidem

¹⁶ Răzvan Codrescu, *În căutarea Legiunii pierdute*, pag. 107

analizeze și să evalueze fără prejudecăți complexul fenomen legionar, unic nu doar pe plan românesc, ci, în anumite privințe, chiar pe plan european^{17,18}.

Însă, voiesc să fim bine înțeleși, încă de la început: fireasca și, mai mult poate decât oricând, necesara punere a întrebărilor demistificatoare nu trebuie nicidecum să însemne căderea în extrema cealaltă, în hiperbolizarea legionarismului, în negarea până și a putinței de-a avea și el, ca orice este omenesc, imperfecțiuni. Așadar, un demers investigativ întreprins cu onestitate și cuviincioșie, fără nici cel mai mic resentiment sau idee preconcepută. Și tot esențial, aplecarea asupra oricărei opinii sau surse întâlnite, indiferent de gradul de concordanță al acesteia cu versiunea «politic corectă» asupra fenomenului și a *tot* ce este conex lui; ba chiar cu cea legionară, când există.

Intuiți desigur că, străduindu-mă să privesc lucrurile în această manieră, optez, în mod necesar, pentru o onorare NEconvențională a invitației careia-i dau curs. Adică o voi folosi doar ca pretext pentru a «zburda» pe arii cu mult mai largi, și a te invita la corelații de ordin îndepărtat între elemente aparent fără nici o legătură cu subiectul. Între altele, schițez chiar o *ipoteză*, după cât cunosc, cu totul inedită asupra celei de a doua conflagrații mondiale.

---

¹⁷ „Concluzie la care au ajuns mai mulți analiști străini, printre care și(;) Armin Heinen, autorul celei mai ample monografii dedicate până astăzi fenomenului legionar: *Die Legion «Erzangel Michael» in Rumänien. Soziale Bewegung und politische Organisation. Ein Beitrag zum Problem des internationalen Faschismus, Südosteuropäische Arbeiten*, München, 1986 (558 pp.)”, *ibidem*, pag. 107

¹⁸ *ibidem*

Toate acestea preferând să aduc în discuție, cu precădere, aspecte abordate puțin ori chiar deloc în cercetările care Dumnezeu m-a privilegiat să-mi ajungă sub ochi. Indiferent dacă sunt au ba comode Legiunii și/sau oricui altcuiva.

În foarte puține cuvinte spus, după contactul ce l-am avut cu scrisul naționalist românesc, cu cele șase personalități cărora, puțin mai devreme, aminteam că le-am redactat, *cu înseși cuvintele lor*, testamentele politice, dar nicidecum *numai* cu ele: consider că mesajul ideatic legionar, conținut *esențialmente* în scrisul lui Codreanu, Moța și Marin, este *sinteza celor patru Sfinte Evanghelii, trăită și mărturisită întru mucenicie*, cel puțin de către ei trei – gânditori și militanți ai ortodoxiei creștine, implicit ai românismului autentic.

Motiv pentru care îmi este peste putință să dau crezare celor ce caută să acrediteze teze precum aceea a susținerii de către Hitler a Mișcării Legionare; a fascismului Gărzii de Fier, ori a (sic!) subordonării sale față de Moscova.

Mai mult, nu exclud absolut deloc, cel puțin ca ipoteză de lucru, posibilitatea ca însuși Războiul al II-lea mondial să nu fi fost decât o imensă, perversă și sângeroasă *cacialma*, etapă strategică a obținerii mult-trâmbițatei globalizării, adică a statului unic planetar.

Îmi stăruie în minte cuvintele încredințate hârtiei în 1945, pe-ascuns, de Constantin Rădulescu Motru, în jurnalul său secret: „Victoria pe care o urmăresc aliații este în contra naționalismului, iar nu contra industrialismului, sau chiar a militarismului german. De-aceea Roosevelt, în discursul pe care avea să-l pronunțe, dacă nu murea, vorbește de bunele relații între națiuni, și(;) același limbaj îl ține și urmașul său Truman, înaintea Congresului Statelor Unite. Aceeași cauză explică și apropierea dintre Statele

Unite ale Americii și Republicile sovietice(;): ura pe care o au amundouă în contra ideologiei naționaliste”¹⁹. Și, nu întâmplător „toți miniștrii noștri se întrec, care mai de care, să facă abstracție de diferențele de etnicitate în numirile de funcțiuni și în măsurile de legislație administrativă și școlară. În Moldova sunt preferați evreii, iar în Transilvania ungurii. La noi adevăratul înțeles al cuvântului *fascist*, nu este altul decât *naționalist*”²⁰.

Însă, nota bene, doar naționalist *român*, căci, își continuă același Constantin Rădulescu Motru confesiunea, „pentru anii, câți îmi vor fi dați să mai trăiesc, cititul nepotolit pe care-l practicam mai înainte ar fi chiar pentru mine un izvor de veșnică neliniște și mâhnire. (;)Se vor publica în România numai scrieri politice de patimă adâncă, dar de gândire superficială. În ziaristică vor domina intelectualii evrei, cari au talentul să scrie despre orice, și în fond despre nimic serios. Se va continua propaganda de astăzi în contra rasismului și a tiraniei hitleriste, simple pretexte pentru evrei de a ascunde sub ele, pentru ochii românilor, adevăratele lor interese. Intelectualii români(;), de frica cenzurii, căci cenzura va dura și după încheierea păcii, (;)se vor mărgini la banalitate. Publicațiile cu conținut filosofic, cu deosebire, se vor reduce la repetarea clișeelelor preferate de partidul de la guvern”²¹.

Dar cum s-ar putea ca două sisteme politice și economice atât de *trâmbițat* contradictorii între ele – capitalismul și comunismul –, respectiv cele două omnipotente «superputeri» mondiale, chiar și numai să

---

¹⁹ Constantin Rădulescu Motru, *Revizuirii și adăugiri*, vol.III, Editura *Floarea Darurilor*, București, 1999, pag. 169, 170

²⁰ *ibidem*, pag. 170

²¹ *ibidem*, pag. 37

sugereze cuiva tabloul a două brațe, *aparent* independente și opuse, ale unuia și aceluiași creier arhipotent dar greu vizibil?

M-a frământat această întrebare. Am forat. Și astfel, în spiritul fidelității față de obiectivitatea științifică, așa precum am precizat și cu alt prilej²², nu pot face abstracție nici de faptul că în consistentul dicționar de personalități evreiești, scris numai de autori evrei, tradus în românește de un colectiv condus de o evreică și publicat în anul 2001 la editura Hasefer – oficial evreiască, Karl Marx este prezentat ca «descendent (atât după mamă cât și după tată) al unei lungi genealogii de rabini», iar o seamă dintre conducătorii la vârf ai loviturii de stat bolșevice și, totodată ai regimului comunist sovietic sunt și ei prezenți.

De asemenea, în același spirit de onestitate științifică, nu pot nesocoti nici elemente precum:

- prezența în același dicționar de personalități iudaice, a unei ample rubrici biografice dedicate bancherilor Rotschild;
- sau includerea în prestigioasa lucrare *Iluștri francmasoni* (apărută în 1999 la Editura Nemira), atât a lui Hitler cât și a lui Mussolini, în contextul în care analiza comparativă a celor două culegeri biografice, reliefează prezența, deloc rară, în lume, la nivelul conducerii francmasonice superioare a unor proeminente personalități evreiești.

---

²² În interviul pe care doamna doctor Irina Airinei, redactor la Radio România Cultural, mi l-a luat în ziua de 9 august 2005, privitor la lucrarea *Testamentul politic al lui Mihai Eminescu*. Interviu publicat sub formă de broșură, în același an, la editura bucureșteană *Cartea Universitară*.

Prin urmare, la aflarea unor astfel de știri, este oare nejustificat din parte-mi nu să contest, ci să manifest doar o circumspecție metodică, descartiană dacă vrei, asupra veridicității felului în care, manualele contemporane de istorie și majoritatea mass-mediei oficiale comentează, de exemplu, realități de răscruce ale istoriei universale, cum sunt al doilea Război mondial, capitalismul și comunismul?

Sigur, cetitorul meu drag, parcă te-aud deja cum, perfect legitim, mă vei întreba acum cu stupoare:

«– Bine, dar asta, domnule Crișan, înseamnă că dumneavoastră luați în calcul inclusiv ipoteza extraordinară că Hitler, adică persoana care a ordonat și condus un genocid asupra evreilor, era, de fapt, agent iudaic? Ori asta-i culmea absurdității!... Afară doar dacă susțineți că de Holocaust este vinovat cu totul altcineva, sau chiar negați existența Holocaustului.»

Iar întrebarea ta e mult prea gravă și mult prea esențială spre-a mă preface, chiar în condițiile actualei legislații penale, că n-am auzit-o.

Așadar îți răspund. Și, fără a nega nici existența genocidului în masă asupra evreilor, nici rolul deținut de Hitler în desfășurarea lui, îți redau întocmai, și sub *beneficiu de inventar*, o suită de paragrafe pe care le găsești în lucrarea: *Protocoalele Kogaionului. Teze și ipoteze consemnate și autentificate de Ion Coja pentru a se înțelege și evalua corect Contenciosul Româno-Evreiesc, inclusiv – așa numindu-l unii – «Holocaustul din România».*

Iată-le:

„În mediile interesate și cât de cât informate asupra celor petrecute în anii aceia, circulă *teorii și teze care leagă chiar derularea Holocaustului de o complicitate evreiască, a unor evrei, a unor lideri evrei, a unor interese evreiești.*

Este exclus ca liderii evrei de azi să nu cunoască aceste teze, care incriminează în modul cel mai sever cu putință. Opinia publică așteaptă o dezmințire categorică și bine argumentată din partea evreimii, a celor în drept, dar și datori s-o facă, prin care să se pună capăt acelor speculații care dau Holocaustului o dimensiune și mai odioasă decât cea reală. Probabil reală!...

Avem în vedere pe cei care leagă desfășurarea Holocaustului de teoriile rasiste la care au aderat mulți lideri de conștiință evrei, chiar înainte de instalarea la putere a nazismului, teorii potrivit cărora omul trebuie să intervină pentru îndepărtarea din viață sau de la procreație a exemplarelor umane tarate, biologic nereușite. Nici un popor nu duce lipsă de asemenea «rebuturi» umane. Viața de ghetou a dus și la apariția unui mare număr de evrei degenerați, a unor «evrei de calitate inferioară». Ipoteză prezentată de B.B.C., cu ani în urmă și aparținând unui istoric englez, potrivit căruia lagărele naziste de concentrare și exterminare i-au «selectat» îndeosebi pe evreii care nu corespundeau unor parametri antropometrici anumiți. Semnul de recunoaștere a acestor *evrei de calitate inferioară* se pare că a fost în primul rând sărăcia, neputința de a accede la un standard de viață cât de cât civilizată. Oricum, este bine cunoscut faptul că atunci când Hitler le-a cerut evreilor să părăsească Germania, nu toți evreii au putut și au avut unde să plece. Se pare că *liderii comunității evreiești au fost cei care au decis, prin liste înaintate oficialităților germane, care evrei urmau să plece din Germania, salvându-se astfel, și care evrei rămâneau în Germania, pentru a umple lagărele de exterminare!* Ceva similar s-a petrecut și în Basarabia. Cu puțin înainte de declanșarea războiului au părăsit Basarabia zeci de familii de evrei bogați, informați asupra faptului că urmează a se petrece în Basarabia evenimente grave, scăpate de

sub controlul legilor. La fel cum, în aceiași ani, plecarea în Palestina salvatoare nu era accesibilă tuturor evreilor din România, ci se făcea după anumite criterii, inclusiv criterii biologice: tinerețe, înzestrare fizică și intelectuală, stare de sănătate perfectă etc.(:)

Surse orale evreiești acreditează ideea că printre evrei este destul de bine cunoscută această cutremurătoare dimensiune a Holocaustului! Numai că interdicția de a comenta în public această stupefiantă eventualitate este absolută pentru evrei.

Cât privește teza (ipoteza) istoricului englez, acesta și-a prezentat-o sub forma unei piese de teatru care, a doua zi după premieră, a fost interzisă de cenzura britanică, gest care nu se mai petrecuse de câteva secole în Anglia. În motivația intervenției, organele de cenzură au afirmat că nu pun în discuție interpretarea dată Holocaustului, asupra căreia numai specialiștii se pot pronunța, ci iau în considerație *sensibilitatea* celor care au suferit în Holocaust și pe care îi va răni prea dureros teza autorului. Din păcate nici până azi specialiștii, în primul rând specialiștii evrei în istoria Holocaustului, nu au dat răspuns cumplitelor acuzații formulate de autorul englez, al cărui text și ale cărui argumente, au rămas necunoscute, au fost scoase din circuitul public al informațiilor”²³.

Iar, ca replică, tu îmi vei spune, că, din respectivul citat nu reiese nicidecum că Hitler le-ar fi fost evreilor *subordonat*, ci doar că liderii acestora, chiar dacă or fi operat acea cutremurătoare selecție, nu e exclus s-o fi făcut *împotriva* voinței lor ea fiind, în condițiile descrise,

---

²³ Ion Coja, *Protocoalele Kogaionului. Teze și ipoteze consemnate și autentificate de Ion Coja pentru a se înțelege și evalua corect Contenciosul Româno-Evreiesc, inclusiv – așa numindu-l unii – «Holocaustul din România», Uniunea Vatra Românească, Editura Țara Noastră, București, 2004, pag. 13-15*

singura posibilitate de a-și salva măcar o parte din conaționali.

Și-ar fi neonest să-ți tănuiesc că și eu mi-am spus la fel. Din fericire însă am găsit un început de speranță că pot ieși din impas – următoarea lămurire editorială, aflată la pagina 204, în monografia Horia Nestorescu Bălcești, *Ordinul Masonic Român*: „Nu am publicat, deși am avut la dispoziție, listele membrilor lojilor pur evreiești, aflate în subordinea Ordinului B'nei B'rith (Fiii Alianței²⁴)”, Districtul

---

²⁴ Alianță pe care Alexandru Șafran, o explică astfel:

„Dumnezeu i se revelează lui Abraham, în mod individual, în Țara Sfântă și îi poruncește printr-o *mițva*, care va primi mai târziu pe Sinai confirmarea sa toraică de a aplica «pecetea» naturală, de a înscrie «semnul» fizic al alianței Sale cu el și cu posteritatea sa, în carnea sa. Dumnezeu a prescris circumcizia lui Abraham și a descendenților săi, pentru a stabili pentru întotdeauna nu doar legătura dintre El, patriarhul evreu, și rasa sa, viitorul Israel, ci și, în același timp, legătura dintre El și pământul «peregrinărilor» lui Abraham, viitorul Ereț-Israel”., Alexandru Șafran, *Poporul lui Israel și Țara lui Israel. Israel, «inima națiunilor»; Ereț-Israel, sufletul universului*, Curs ținut la Universitățile din Geneva, Amsterdam și Jyväskylä (Finlanda), la Trinity College din Cambridge și la Sorbona. Expunere prezentată la Paris, la Conferința rabinică europeană. În volumul: Alexandru Șafran, *Israel și rădăcinile sale*, Editura Hasefer, București, 2002, pag. 58, 59

„Ereț-Israel, Țara lui Israel”.(ibidem, pag. 26) „Chiar înainte de a alege Israelul, și alegând Ereț-Israel, Dumnezeu proclamă că întregul pământ și cu tot ce cuprinde acesta sunt ale lui”. (ibidem) „Israel este omul și poporul prin excelență. Israel «este numit om», căci el este principiul vital al omului; Israel este numit popor, căci el este «inima națiunilor», potrivit specificării *Zoharului* și a lui Rabi Iehuda Halevi (sec. XII)”., ibidem, pag. 27

„Dumnezeu, pedepsind Israelul, nu îi retrace niciodată dreptul asupra țării pe care El i-a dat-o pe veci(;). De altfel, Israel nu poate renunța la Ereț-Israel, căci nu renunți la un angajament uman și la o promisiune divină, nu se separă de o moștenire umană și de un dar divin”., ibidem, pag. 31, 32

„Israel rămâne pentru totdeauna proprietarul uman al Țării care aparține lui Dumnezeu, și pe care El a oferit-o poporului Său”.

(ibidem, pag. 32) „Ereț-Israel trăiește în inima lui Israel, căci Ereț-Israel este «soția sa din tinerețe». Ereț-Israel nu l-a schimbat pe Israel pentru un alt popor; Israel nu a schimbat Ereț-Israel pentru o altă țară. Israel și Ereț-Israel rămân deci indisolubil uniți unul cu celălalt, căci ei rămân, ambii, uniți cu Dumnezeu. Ori Dumnezeu nu a schimbat poporul Său cu un altul”, ibidem, pag. 33

„Israel trebuie să se identifice cu *mițvot*, cu poruncile divine cuprinse în *Toră*”, ibidem, pag. 25

„*Tora* constituie instrumentul spiritual al lui Dumnezeu pentru Creația lumii, iar *mițvot* constituie instrumentul practic al omului pentru perfecționarea lumii”, ibidem

„Întreaga *Tora*, scrisă și orală”, ibidem, pag. 49

„*Tora* scrisă ne încredințează secretele limbii sale originare, ebraica, ca și ale poporului ebru”, ibidem

„*Tora* orală(;) reflectă structurile mentale proprii lui Israel și obține aplicarea sa completă în *Ereț-Israel*”, ibidem

„Dumnezeu oferă *Tora* oricui, cu condiția ca ea să fie acceptată în totalitate, în unitatea ei material-spirituală. Dar numai Israel a acceptat-o cu această condiție; el s-a angajat să o aplice pretutindeni și să o realizeze în *Ereț-Israel*”, ibidem, pag. 52

„Promulgarea *Torei* lui Dumnezeu pe *Sinai* declanșează într-adevăr *sin a*, ura națiunilor lumii împotriva poporului lui Dumnezeu. Popoarele pământului nu-i iartă lui Israel faptul de a fi acceptat ceea ce ele au considerat inacceptabil”. (ibidem, pag. 52, 53) „Popoarele pământului atacă deci Poporul lui Dumnezeu, Poporul *Torei*, a cărui privire pătrunzătoare supără, a cărui voce persuasivă deranjează, a cărui prezență irită.

Popoarele pământului, atacând Israelul vor, de fapt, să-l atace pe Dumnezeu, a cărui *Tora* au refuzat-o, a cărui suveranitate au respins-o: «Ele urăsc Israelul, deoarece îl urăsc pe Dumnezeu». Popoarele pământului «ridicându-se împotriva lui Israel, se ridică împotriva lui Dumnezeu». Dar ele nu-L pot sesiza, nu-L pot atinge decât prin Israel”, ibidem, pag. 53

Nu comentez...

Ci, doar continui citarea:

„Prin alianța carnală a circumciziei și alianța spirituală a *Torei*, Dumnezeu stabilește legătura integrală, totală, în același timp materială și spirituală, dintre israelit, poporul lui Israel și țara lui Israel.

Alianța circumciziei este o *mițva* a *Torei*, «care echivalează cu toate celelalte *mițvot*». Iată de ce, notează Gaonul din Vilna, *mițva* circumciziei este denumită pur și simplu *brit*, «alianță», căci adăugându-se celorlalte șase sute douăsprezece *mițvot* (valoarea numerică a cuvântului *brit* este de 612) ea completează numărul 613, numărul total de *mițvot* al *Torei*.

Alianța *Torei* este, de asemenea globală, căci *Tora* conține toate *mițvot*; iar singură *mițva* «studierii *Torei*» echivalează cu toate celelalte *mițvot*., ibidem, pag. 59, 60

„«Alianța» care unește pe Israel de Dumnezeul său «este eternă», «nu va fi ruptă niciodată», «nu e revocabilă»; este o «alianță de sare»: sarea nu se schimbă”., ibidem, pag. 63

„Confirmarea atașamentului Său indestructibil față de Israel se află în faptul că Israel trăiește: el nu poate fi doborât în pofida suferințelor pe care le suportă. «Orice armă făurită împotriva lui va fi neputincioasă»”., ibidem, pag. 65

„Într-adevăr, Israel trăiește, nu se schimbă. Nu numai că trăiește, dar el nu se schimbă. El este mereu, în esența sa, în structura sa fundamentală același”., ibidem, pag. 64

„Uitarea de sine provocată de uitarea de Dumnezeu, de *Tora*(;), antrenează păcatul cel mai grav, acela comis prin neglijență”.(ibidem, pag. 70) „Cu toate acestea, *zikaron*, «memoria» evreului(;), rămâne bună; în interioritatea sa ascunsă, ea rămâne aproape intactă. Ea nu slăbește niciodată complet: ea nu slăbește decât la periferie. *Zikaron* nu îl trădează niciodată pe evreu, fie el și neatent. Căci, în fond, evreul nu-și uită niciodată Dumnezeul său; el nu-și uită de *Tora* sa; el nu uită de Poporul său, Israel; el nu-și uită Țara, Ereț-Israel”., ibidem, pag. 71

„Cât privește dispariția lui Israel din lume, aceasta este exclusă, chiar din cauza «privilegiului» «Răspândirii» fizice a poporului evreu. Populația evreiască dintr-o regiune poate fi distrusă; evreii pot fi

IX România, de altă factură și structură decât cele din
obediința Ordinului Masonic Român²⁵.

Dar în ce consistă atât de specialul caracter al
acestui ordin? „Conducerea supremă a francmasoneriei
universale o deține Ordinul internațional B'nai B'rith²⁶ cu
sediul la Chicago, împreună cu formațiile secrete
ascendente, B'nai Mosche, B'nai Israel, B'nai Zion,

---

expulzați dintr-o țară, dar Israel nu ar putea fi «anihilat», fiindcă
Dumnezeu nu poate fi biruit”. , ibidem, pag. 64

„«Elokei Israel», «Dumnezeul lui Israel», devenit *Meleh*
«Regele lui Israel», *Malhuto bacol mașala*, «Regalitatea Sa» se va
impune tuturor, mai întâi din teamă – *mașala* – pe care ea o va inspira,
apoi ea va fi acceptată de toți cu bucurie: Regele lui Israel, recunoscut
«Rege al întregului pământ» va domni atunci asupra tuturor – «Va
Timloh al col maasseha» – din înaltul muntelui Sionului”. , ibidem, pag. 69

Mihai Eminescu – “nebun”, “antisemit”, “xenofob”, “retrograd”
(și, totdeodată, „*mare precursor al legionarismului românesc*” (Constantin
Papanace, *MIHAI EMINESCU un mare precursor al LEGIONARISMULUI românesc*, Ediția I-a,
Editura *Armatolii*, Cetatea Eternă, 1951, coperta I-a - „Nimeni altul ca dânsul nu este
mai aproape de sufletul legionar”. , ibidem, pag. 16)): „Cosmopolitismul e o
simulațiune și nimic alta, el n-a fost niciodată un adevăr. Străinii care
au interese personale în Țara Românească de es., vor *simula*
totdeauna cosmopolitismul, pentru că, declarându-și adevăratele lor
simțiri, ar putea să pericliteze interesele lor individuale”. , Mihai Eminescu,
Manuscrisul *Din ședințele Societății România Jună. Naționalității și Cosmopolității*, în Mihai
Eminescu, *Opere*, vol. IX, Ediție critică întemeiată de Perpessicius, Editura *Academiei Române*,
București, 1980, pag. 457

²⁵ Horia Nestorescu Bălcești, *Ordinul Masonic Român. Mai puțină legendă și mai mult adevăr*, cu
un Cuvânt înainte de Mihail Sadoveanu, Casa de Editură și Presă *Șansa S.R.L.*, București, 1993,
pag. 204

²⁶ Unii autori uzitează forma «B'nai», alții preferă «B'nei». Însă, în
oricare dintre cele două maniere l-am găsi scris: este *unul și același*
cuvânt.

dominate ocult la rândul lor de acei misterioși *Înțelepți ai Sionului*²⁷, afirmă Florin Becescu.

Așa o fi?

Aici publicația evreiască *Israelite of America*, privitor la *întreaga* Francmasonerie, nu numai strict la B'nai B'rith, consemnează: „Francmasoneria este o organizație evreiască, a cărei istorie, grade, simboluri și parole convenționale sunt evreiești de la început până la sfârșit”²⁸.

Iar Jean Bidegain, într-un discurs ținut în fața *Marelui Orient* al Franței, adaugă: „Evreii, atât de remarcabili prin instinctul lor de dominație și prin știința lor de a governa, au creat Franc-Masoneria ca să înroleze într-însa oameni care, neapartținând neamului lor, se angajează totuși să-i ajute în faptele lor, să colaboreze cu ei la stabilirea domniei lui Israel printre oameni”²⁹.

Și-atunci când îmi vei replica cum că Hitler a scos Masoneria în afara legii – căutând, prin aceasta, să-mi sugerezi că și dacă a fost cumva mason, la un moment dat s-a răzvrătit împotriva Masoneriei –, te voi invita să reflectezi asupra următorului pasaj din *Iluștri francmasoni*: „În 1944, D. Ruggenborg nota: «...cred că Mussolini și Hitler sunt două exemple potrivite pentru faptul că asemenea personaje, aparent împotriva Francmasoneriei, ar trebui analizate cu mai multă atenție.»”³⁰. Hitler, „a fost

---

²⁷ Florin Becescu, *Franc-Masoneria. Crimă-Spionaj-Anarhie*, Editura Ziarului «Porunca Vremii», București, 1936, pag. 13

²⁸ *Israelite of America*, 3 august 1866, apud *Obiectiv Legionar*, An II, nr. 1(7), ianuarie 2004, pag. 14, [O.L. 1(7)]

²⁹ din discursul lui Jean Bidegain în fața *Marelui Orient* al Franței, 1905, în [O.L. 1(7)], pag. 14

³⁰ Emilian M. Dobrescu, *Iluștri francmasoni*, Editura Nemira, București, 1999, pag. 83

inițiat în 1922, într-o lojă din München. A fost creația francmasonilor din Vest(;). Hitler a apărat interesele Francmasoneriei și pe unii dintre frați, care, ulterior, au ocupat poziții influente în Parlamentul Național Socialist German”³¹.

„D. Ruggenborg relatează cum Mussolini a interzis nu Francmasoneria din care făceau parte și fasciști, ci doar «direcția romană» a Marelui Orient de Italia(;), sporind astfel influența în Italia a Marii Loji Unite de Anglia”³².

Bun, fie chiar și-așa: Masoneria anexă a iudaismului, Hitler mason și, implicit, *subordonat* puterii iudaice.

Totuși, cum ar fi putut, fie și numai o singură clipă, unor decidenți evrei, să le treacă prin minte gândul de-a ordona uciderea unor membri ai propriei lor etnii, și încă în proporții de genocid?

Mai ales, dată fiind admirabila solidaritate intraetnică, specifică, poate în cel mai înalt grad cu putință, tocmai Neamului Evreiesc.

Studiul *Degenerarea Rasei Jidănești*³³, al doctorului Paulescu, schițează o posibilă pistă:

„Cuvântul *degenerare* (de la *genus*: gen), – când e aplicat la o rasă de oameni, – însemnează o *alterație a caracterelor genului omenesc*.

---

³¹ ibidem, pag. 79

³² ibidem, pag. 83

³³ «Jidănești» este termenul conținut de titlul cercetării respective; și sub care, evident cu modulațiile gramaticale de de rigoare, sunt desemnați Evreii ori de câte ori Nicolae Paulescu îi menționează în cuprinsul ei.

Adeseori, însă, cuvântul *Gen* e înlocuit în limbajul științific, prin cuvântul *Specie*.

Sub influența unor *cauze morbide* – care provoacă *leziuni*, în sistemul nervos și mai ales în *creer*, – rasa degenerată își schimbă caracterele speciei umane.

Ea intră în *domeniul* Patologiei și se degradează din ce în ce, – prin diverse malformații și prin turburări în funcțiile organelor, – până ce ajunge, în cele din urmă, să fie compusă din schilozi, nebuni, epileptici, imbecili sau din monștrii idioti, ...ce-s incapabili să se mai reproducă”³⁴.

„Degenerarea e expresia unor *leziuni atrofice* sau *malformațiuni* localizate în anumite teritorii din *scoarța creierului*, – și care se *transmit prin hereditate*”³⁵.

„Leziunile atrofice ale scoarței creierului, – ce sunt proprii degenerării, dau loc la tulburări în *sensibilitate*, – în *motilitate*, – în *instincte*, – și în *voință*”³⁶.

„Anomaliile congenitale ale creierului dau naștere la tulburări în dezvoltarea oaselor craniului, ale trunchiului și ale membrelor”³⁷.

„Degenerarea Jidanilor(;) e datorită transmisiei hereditare a malformațiilor creierului”³⁸.

„*Talmudul* impune Jidanilor, – ce-s degenerați prin hereditate, – o(;) cauză de degenerare dintre cele mai eficace, ...anume: *Căsătoria numai între consângeni*.

---

³⁴ Nicolae C. Paulescu, *Degenerarea Rasei Jidănești*, București, 1928, pag. 11

³⁵ ibidem, pag. 17

³⁶ ibidem, pag. 25

³⁷ ibidem, pag. 20

³⁸ ibidem, pag. 14

Această cauză își a arătat efectele degenerative funeste asupra Nobililor, din diverse Țări, cari se căsătoresc numai între ei³⁹.

Mărturisesc că, cel puțin pentru mine, e verosimil că perspectiva producerii unei astfel de catastrofe intraetnice nu l-ar putea lăsa indiferent pe nici un conducător etnic, indiferent al cărui Neam periclitat. Și că, în ultimă instanță dacă i-ar sta în putere, ar recurge, deși cu cea mai crâncenă strângere de inimă, la cel mai dramatic remediu: suprimări fizice de degenerați irecuperabil⁴⁰.

---

³⁹ ibidem, pag. 15

⁴⁰ Ceea ce însă nu pot crede, și, îndrăznesc să afirm că *orice* om cu minimă judecată de bun simț, nicidecum neapărat medic ori genetician, refuză și el să creadă, este altceva. Anume afirmația aceluiași doctor Paulescu, potrivit căreia *întreaga* etnie evreiască este degenerată: „Jidanii formează, în Omenire, o rasă, *particulară*, ce e degenerată”, ibidem, pag. 11

Am tot respectul pentru calitățile de cercetător ale savantului Paulescu, concretizate în multiple și profunde studii și descoperiri științifice, dar consider că a procedat total *neonest* când, prezentând fotografiile a doi Evrei retardați (vezi paginile 22 și 23 ale studiului citat), a extrapolat excepția, decretând-o regulă, și încă *absolută*.

Iar relativa nedezvoltare din anii '30 a geneticii *nu-l* poate scuza.

Căci, acei Evrei despre care, în *Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Francmasoneria*, afirmă tot el că sunt strategii ce diriguiesc *Francmasoneria Mondială* nu pot, firește, în nici un caz, să fie niște retardați.

Mai mult, atâția și-atâția Evrei obișnuiți, cu care oricine își intersectează curent pașii, sau chiar stă de vorbă, e *evident* că sunt normal constituiți.

Și ce să mai spun de un Lazăr Șăineanu (asistentul la catedră al lui *Bogdan Petriceicu Hasdeu* și autor al pertinentei cercetări de

Iar în Stalin înclin a nu vedea deloc un «mare caz», o *excepție*. Însuși numele lui – *Djugașvili* – îmi dă o indicație neprețuită despre „*gruzinitatea*” lui. Și presupun că, de asemenea, oricui a aflat ce-nseamnă tradus...

Așa că nu mă prea surprinde să aflu că „pe 27 septembrie 1944, la solicitarea sovieticilor generalul american Donovan pune la dispoziție lista completă cu personalul O.S.S. din Bulgaria, România, Cehoslovacia, Iugoslavia și din zonele ocupate de Armata Roșie. Din acel moment însă, toți partizanii din Europa de Est și din Balcani care avuseseră legături cu ofițeri O.S.S. au fost trecuți pe listele negre ale N.K.V.D. Ofițerii O.S.S. priveau neputincioși cum colegii lor de la N.K.V.D. suprimau pas cu

---

folclor *Basmele Românilor*), ori de un Moses Gaster (contemporan cu Mihail Eminescu și eminent etnolog)... Pot fi ei, oare, retardați?...

Mai mult, am sentimentul că Nicolae Paulescu operează cu o *premisă falsă*.

După părerea mea, exemplul pe care-l oferă drept analogie (al unor familii nobiliare de la Curțile Europei Apusene) privește *numai* acele căsătorii între rude de sânge cuprinse *între* gradele I-IV rudenie (adică începând cu frate-soră și încheind cu veri primari).

Ori tot experiența geneticii statuează că *dincolo* de acest grad (adică deasupra lui) încrucișările între consângeni nu numai că n-aduc nici un prejudiciu descendenților, ci, dimpotrivă, le sunt benefice, conferindu-le acestora un plus de vigoare psihică și fizică.

Și îmi este imposibil să cred că *un întreg popor* se poate încrucișa numai frate-soră sau, în cazul cel mai puțin rău, văr primar-vară primară.

Că respectiva încrucișare distructivă poate fi practică de un *segment minoritar* al etniei, mai consistent procentual – posibil (ținând cont de relatările Vechiului Testament) – la Evrei decât la alte Neamuri, îmi pare mult mai aproape de adevăr.

pas opoziția la dominația comunistă din zonele eliberate de Armata Roșie”⁴¹.

Și-atunci citatul din *Jewish Banker* – „S-ar putea spune că Marxismul este cel mai înverșunat dușman al Capitalismului, care pentru noi e sfânt. Pentru simplul motiv că ei sunt poli opuși, ei ne dau nouă cei doi poli ai Pământului și ne permit să-i fim noi axa. Acești doi oponenti Bolșevismul și noi înșine ne găsim identificați în Internaționala. Acești doi oponenti, care constituie doctrina celor doi poli ai societății, se întâlnesc în unitatea de scop, care este reînnoirea societății de sus prin controlul avuției și de jos prin revoluție.”⁴² – să fie oare o naivitate?...

La fel și următorul, din *The American Hebrew*. Adică: „Revoluția din Rusia a fost produsul creierelor evreiești, a nemulțumirii evreilor, a planificării lor, al cărei scop este să creeze o nouă ordine în lume. Ceea ce a putut să fie realizat atât de bine în Rusia datorită creierelor evreiești, din cauza nemulțumirilor lor și prin planificarea lor, prin același efort intelectual și fizic va trebui să poată deveni o realitate și la scară mondială”⁴³.

Sau poate chiar acesta, din *The Jewish World*...: „Marele ideal al iudaismului este ca întreaga lume să fie îmbibată cu învățătura iudaică, și apoi, într-o *Fraternitate universală*, a națiunilor – de fapt într-un mare iudaism – toate rasele și religiile individuale să dispară”⁴⁴.

---

⁴¹ Christopher Andrew & Oleg Gordievski, *K.G.B.*, Editura All, București, pag. 231, apud Nicolae Mitrică, *Episoade dintr-un război nedecarat*, partea a VI-a, în *Revista Francmasoneria. Dezvăluiri cutremurătoare*, nr. 10/2003, pag. 22

⁴² Citat din *Jewish Banker*, de Comte de Saint-Aulaire din *Geneve contra la Paix*, Librairie Plan, Paris, 1936, apud [O.L. 1(7)], pag. 10

⁴³ *The American Hebrew*, 20 septembrie 1920, apud [O.L. 1(7)], pag. 8

⁴⁴ *The Jewish World*, 9 februarie 1883, apud [O.L. 1(7)], pag. 7

Adaug, mai mult din scrupulozitate, că în aceeași culegere biografică *Iluștri francmasoni* îl regăsești și pe *Churcill, Sir Winston Leonard Spencer* (pag. 55), alături de *Roosevelt Franklin Delano* (pag. 84), *Washington George* (pag. 85) sau *Truman Harry S.* (tot la pag. 85). Că sigla Statelor Unite ale Americii (pe care o poți vedea în format mare pe zidul Ambasadei S.U.A.) are *deasupra* (semnificație definită limpede de heraldică) capului vulturului steaua cu șase colțuri – a lui David –, formată din steluțe între care linia de unire trebuie trasă *mental*...

Pe tot acest fundal, Corneliu Zelea Codreanu⁴⁵, nr. 1 în ierarhia legionară, referindu-se la România, susținea neclintit: „Jidănimia e comunistă, dar nu pentru «iubirea de oameni», ci numai din ură pentru Statul român, pe care numai prin triumful comunismului l-ar putea vedea doborât la pământ și pus sub călcâiul totalei stăpâniri jidănești. Triumful comunismului coincide cu visul iudaismului de a stăpâni și exploata popoarele creștine în virtutea teoriei «poporului ales», care stă la baza religiei jidănești»⁴⁶. „Triumful mișcării comuniste în România, ar însemna: (;)desființarea Bisericii, desființarea Familiei, desființarea proprietății individuale și desființarea libertății. Înseamnă, într-un cuvânt deposedarea noastră de ceea ce formează

---

⁴⁵ Adică Românul care încă în 1922, făcuse public dovada deplină a calităților sale chiar *militare* de excepție, precum și, totodată, a hotărârii autoasumate de a prefera să fie el însuși ucis decât România să fie comunistă. Am, firește, în vedere, incredibila victorie pe care a raportat-o împotriva grevei celor 5.000 de comuniști înarmați din curtea Atelierelor C.F.R. Nicolina din Iași. Victorie prin care a dejuca planul invadării în acel an a României de către trupe ale Armatei Roșii.

⁴⁶ Corneliu Zelea Codreanu, *Pentru legionari*, vol. I, Editura *Totul pentru Țară*, Sibiu, 1936, pag. 370

patrimoniul moral al omenirii și în același timp deposedarea de orice bunuri materiale, în favoarea profitorilor din umbră ai comunismului, care sunt Jidanii”⁴⁷. „Iudaismul a ajuns la stăpânire în lume prin masonerie și în Rusia prin comunism”^{48,49}.

---

⁴⁷ Corneliu Zelea Codreanu, *Cărticica șefului de cuib. Mamal al Gărzii de Fier*, în *Obiectiv Legionar*, An I, nr. 4, octombrie 2003, pag. 26

⁴⁸ Însă, nota bene, nici Codreanu, nici Legiunea, *nu-i urau* pe Evrei. Nici ca persoane individuale; și nici ca ființă vie colectivă – Neamul Evreiesc. După cum, tot astfel, nu urau nici un alt Neam.

Ei, ca orice organism viu și biologic *normal*, caracterizat adică prin *sensibilitate* și *reactivitate*, se ridicau împotriva acelor *ATITUDINI* evreiești pe care le considerau ca dăunătoare drepturilor legitime și intereselor vitale ale Neamului Românesc.

„Notabil este faptul – relevă Roxana Simionescu – că, spre deosebire de celelalte organizații naționaliste din Europa interbelică (croată, belgiană, maghiară, slovacă), Mișcarea Legionară nu a fost incriminată de Tribunalul de la Nürenberg”.¹, Roxana Simionescu, *Notă introductivă* la Compendiul *Doctrina Legionară. Prezentare concisă*, Editura Lucman, București, 2003, pag. 17

Și nu a fost incriminată nu atât „datorită închiderii la Auschwitz a legionarilor care se refugiaseră în Germania” (Nicolae Mitrică, *Episoade dintr-un război nedeclarat*, partea a III-a, în *Revista Francmasoneria. Dezvăluiri cutremurătoare*, nr. 7/2003, pag. 9), ci, precum precizează Ion Varlam, mai cu seamă „pentru că *Legiunea a afirmat clar în doctrina ei că oamenii nu se deosebesc prin culoare sau sânge, deci nu putea fi acuzată de rasism*. Era împotriva evreilor ca reprezentând o religie distinctă, cu o morală distinctă și cu o mentalitate distinctă, deci un corp străin cu influență «alterantă» în sânul comunității naționale. Însă legionarii nu s-au legat de ei pe considerente rasiale, spunând că sunt genetic inferiori și așa mai departe”.², Ion Varlam, *Conspirarea deconspirării*, pag. 333

Edificator în acest sens este că „la Congresul NSDAP (Partidul Național Socialist al Muncitorilor din Germania) din 1935(;) conducătorul delegației române a fost Ion Moța, care avea un doctorat în filosofie, luat de altfel în Germania. Privitor la tezele rasiale, despre care s-a vorbit mult la această reuniune, Moța a răspuns, de la tribună, cu Hitler de față și vorbind cu patos (ceea ce l-a înfuriat foarte tare pe cancelarul german, care a cerut să nu mai fie niciodată invitat în

Cât de *dezirabili* mai puteau fi el – Codreanu – și, implicit, Mișcarea Legionară, puternicilor lumii? Comuniști, masoni, nu importă.

Apropo, în legătură cu eventualitatea posibilității de a i se permite creștinismului existența în Masonerie, găsești în lucrarea *Ordinul Masonic Român* precizarea:

- „aprilie 1929: gr. 30, Octavian Goga militează pentru fondarea *Blocului creștin francmasonic*.
- «d. Octavian Goga, care deși este mason, habar n-are de rostul francmasoneriei, căci și-a permis să vorbească în lojă despre creștinism – greșeală ce masonii ce masonii nu îi vor ierta niciodată. D[omnul] Goga a mers așa de departe cu naivitatea sa, încât a propus ca Loja Națională să se numească Loja Creștin-Națională.»(V.Trifu, 1932)⁵⁰.

Iar Nichifor Crainic, în *Ortodoxism și Masonerie*, exprimându-se asupra motivului prezenței Bibliei ca *obiect ritualic* în anumite loji, comentează:

„Francmasonii români de rit scoțian(;) zic: «Noi nu suntem împotriva ortodoxiei cum sunt cei de la Marele Orient. Noi admitem Biblia. Noi jurăm pe Biblie».

Germania), spunând(;): «*Rasismul este forma cea mai vulgară de materialism. Oamenii nu se deosebesc prin carne, sânge sau culoarea pielii. Ei se deosebesc prin spirit, adică prin creația, cultura și religia lor*». Această idee, care a fost relevată în multe din articolele lui Moța, nu a înlesnit coexistența dintre legionari și naziști. De aceea există speculații că Ion Moța ar fi fost lichidat...”(ibidem, pag. 336, 337)

⁴⁹ idem, *Pentru legionari*, pag. 73

⁵⁰ Horia Nestorescu Bălcești, *Ordinul Masonic Român*, pag. 344

Ce e adevărat din toate astea?

Masoneria, fie scoțiană, fie cealaltă, e un fel de religie deandoselea. Ea are temple, un cult organizat cu diferite ritualuri și o serie de obiecte simbolice. Între aceste obiecte simbolice, masoneria scoțiană admite și Biblia. Ce înseamnă aceasta? Că masoneria admite doctrina cuprinsă în Biblie? În cazul acesta ea n-ar fi decât o sectă religioasă ca multe secte născute din creștinism. Dar nu! Biblia în masonism are cu totul altă semnificație. Să consultăm cartea domnului *Eugen Lannhoff*. «Biblia, raportorul și compasul» – zice dânsul – «sunt cele trei mari lumini ale masoneriei».

«Biblia, lumina de deasupra noastră, NU CA AUTORITATE DOGMATICĂ, ci ca expresie a credinței într-o ordine morală universală!»

Adică un simplu simbol, ca raportorul, «lumina din noi» și ca compasul, «lumina din jurul nostru». Prin urmare, în masonerie Biblia joacă un rol de simbol exact ca oricare alt obiect, de pildă compasul și raportorul. În locul ei ar putea și o strachină să însemne acelaș simbol, fiindcă sensul simbolic nu se leagă de autoritatea dogmatică a Bibliei! Dar ce mai înseamnă Biblia dacă o despoi de autoritatea dogmatică a doctrinei revelate? Nu e vorba aici de o supremă batjocură ce se aduce divinei cărți, reducând-o la sensul pe care îl pot avea un șorț, o mistrie, sau un compas?» (Nichifor Crainic, *Ortodoxism și Masonerie*, în Ioan M. Mareș, *Francmasoneria în filmul «Ecatarina Teodoroiu»*, 1933, pag. 54, 55)

Cât despre autoprezentarea ca deiste a unora dintre loji, același Nichifor Crainic, notează:

„Nu există o separație între cele două masonerii: cea scoțiană și cea a Marelui Orient. Ele

lucrează mână în mână. Numai că cea scoțiană se mărturisește deistă. Aceasta nu înseamnă în nici un caz că admite creștinismul. Deismul e o concepție filosofică ce admite la originea lumii un principiu abstract, creator și impersonal, cu care însă lumea nu mai are nimic de-a face. În fond, această învățătură nu este decât o nuanță a ateismului, un ateism camuflat. Formula simbolică din ritul scoțian «în numele marelui arhitect al tuturor lumilor», după însăși interpretarea pe care o dă d. *Eugen Lannhoff*, nu înseamnă o formulă de credință într-un dumnezeu personal. Ea e menținută ca o expresie pur simbolică pentru a împăca pe cei cari vin în masonerie cu convingerile religioase ale Bisericii”., *ibidem*, pag. 54

„Toate afirmațiile mele au un caracter obiectiv. Ele se întemeiază pe o carte monumentală *Die Freimaurer* de d. *Eugen Lannhoff*, mason convins, apărută în 1929 la Viena. Cartea mi-a fost dăruită de distinsul meu prieten dr. *Heinrich Studer*, proprietarul editurii Amaltheea, unde a apărut lucrarea. *Die Freimaurer*, adică *Francmasonii*, e o carte de expunere și apărare a instituției oculte alcătuită după documente ce i s-au pus la dispoziție autorului de lojile masonice. Prin urmare, o carte incontestabil masonică”., *ibidem*, pag. 53

În 1937 Corneliu Zelea Codreanu face în *mass-media*, precum bine se știe, „declarația”⁵¹ că în caz de

---

⁵¹ În urma căreia, „la 27 mai 1938 Tribunalul Militar București executând ordinul dictatorului Carol al II-lea l-a condamnat(;) la 10 ani închisoare pentru «trădare»”., Șerban Milcoveanu, *Atentatul din 21 septembrie 1939 contra lui Armand Călinescu și epoca 1930-1950*, Editura TCM Print, București, 2004, pag. 118

venire la guvern, în 48 de ore(;) va completa alianța tradițională cu Franța prin alianță eficientă cu Germania^{52,53}.

Dar, „la întrevvedere de la Berchtesgaden, din 24 noiembrie 1938, Adolf Hitler n-a spus nici un cuvânt în legătură cu Corneliu Z. Codreanu și cu proiectul unanim știut în Europa al asasinării lui în închisoare. Față de această abținere, regele Carol al II-lea a înțeles posibilitatea unui asentiment și a întrebat: «Aceasta înseamnă în politica internă că am mână liberă?»⁵⁴ „Marele Führer Adolf Hitler a răspuns: «Da, în politica internă aveți mână liberă». Și-au strâns mâinile⁵⁵.

Și, mai departe, „în noaptea de 21/22 I 1941 *Adolf Hitler* cheamă la telefon pe Ion Antonescu: «Pentru ce te-ai oprit? Intră cu tancurile în sediile lor și svârle-i afară»⁵⁶.

Iar când asupra legionarilor care „după așa-zisa rebeline legionară se refugiază în Germania, în februarie 1941, (;) în loc să li se asigure libertatea și imunitatea(;) s-a acționat cu măsuri de constrângere⁵⁷: „autoritățile naziste făceau aplicarea doctrinei politice a lui Alfred Rosenberg,

---

⁵² Alianță grație căreia, dacă s-ar fi-ncheiat, „Germania: a) putea începe războiul antisovietic înainte de înarmarea [masivă a] U.R.S.S.-ului începută în 1939-1940 și b) nu avea în nici un fel nevoie de războiul inutil și fratricid cu Franța și Anglia”.(ibidem, pag. 119) Aceasta deoarece „cu lanțul munților Carpați și cu petrolul din Valea Prahovei România este cheia continentului Europa”. , ibidem

⁵³ ibidem, pag. 118

⁵⁴ ibidem

⁵⁵ ibidem

⁵⁶ Șerban Mîlcoveanu, *Corneliu Z. Codreanu altceva decât Horia Sima*, vol.II, Editura Crater, București, 1996, pag. 79

⁵⁷ Carol Papanace, *Prefață la volumul Constantin Papanace Diverse stiluri de luptă politică*, Tipografia INFCON S.A., Constanța, 2005, pag. 9

care preconiza slăbirea și chiar nimicirea *elitelor naționaliste* din țările ocupate sau aliate(;)”⁵⁸.

Dar puterea comunistă nu tot distrugerea aceluiași elite o viza?...

Iată ce scrie negru pe alb în procesul-verbal al conferinței ce a avut loc la Ministerul Afacerilor Interne, din România, la 18 mai 1948, referitoare la poziția față de Mișcarea Legionară: „Ședința este deschisă de *domnul ministru Teohari Georgescu*, care expune «Poziția față de mișcarea legionară». Domnul ministru a arătat că după 6 martie 1945 în fața noastră s-a pus problema de a înfrânge pe toți dușmanii poporului.

Legionarii au fost, sunt și vor fi printre cei mai primejdioși dintre dușmani”⁵⁹.

Dar cel mai dur dintre regimurile detenției politice post '45, cel de *disoluție a personalității prin tortură permanentă, pe care deținuții erau forțați să și-o aplice reciproc*, asupra cui a fost utilizat⁶⁰⁻⁶¹...

---

⁵⁸ ibidem

⁵⁹ 1948 mai 18. Proces-verbal al conferinței ce a avut loc la Ministerul Afacerilor Interne referitoare la mișcarea legionară, Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, fond documentar, dosar nr. 45, f.1-4 – în volumul: Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, „Bande, bandiți și eroi”. Grupurile de rezistență și Securitatea (1948-1968). Documente, Editura Enciclopedică, București, 2003, pag. 43

⁶⁰ Și cine l-a *dirijat*?

Makarenko, specialistul sovietic în practicarea celor mai diabolice tehnici de torturare, din ordinul cui superviza și îndruma, în România, cu maximă minuțiozitate, preparativele declanșării «morbului *Pitești*»? Vezi pe larg *Reeducarea prin tortură* (denumirea exactă: Gheorghe Boldur Lățescu și Filip-Lucian Iorga, *Genocidul comunist în România*, vol. IV, *Reeducarea prin tortură*, Editura Albatros, București, 2003).

Și, totodată, nici nu văd cum ar fi putut legionarii să aibe interes de-al suprima pe Nicolae Iorga. Adică pe cel care, de la tribuna Parlamentului, în ședință publică a Camerei Deputaților, îi acuza, *cu argumente*, pe Evrei de „tentativă de asasinat care se face împotriva noastră ca

---

Ana Pauker („Hana Rabinsohn” (Teșu Solomovici, *Securitatea și Evreii*, vol. II *Teroare. Crime. Turnători. Colaboraționiști*, Editura Teșu, București, 2004, pag. 11)) ce origine etnică avea? „De la Tatiana Pauker-Brătescu, fiica Anei Pauker și a lui Marcel Pauker, provine o notă biografică exactă” (ibidem, pag. 12). Extrag din ea: „«La unul dintre frați, Zalman Rabinsohn, a ținut enorm; acesta, de altfel, avea să revină în România din Israel, unde plecase înainte de 23 august 1944, a fost profesor de ebraică și poet»” (ibidem); „«a făcut școala elementară și, după cum am aflat din povestirile Bellei, mătușa mea, a fost și la *Heider*, școala religioasă pentru băieți, la București, unde, printr-o excepție a fost și ea admisă”., ibidem

Dar Alexandru Nicolschi? Vezi secțiunea *Alexandru Nicolschi, sau cum devine un evreu general de securitate* – al treilea capitol din Teșu Solomovici, *Securitatea și Evreii*, vol.I, *Despre călăi și despre victime*, Prefață de Răzvan Theodorescu, Cuvânt înainte de Sorin Roșca Stănescu, Editura Ziua, București, 2003, pag. 125-136.

Și află-i, chiar din propriile-i cuvinte, povestea numelui: „«Inițial, numele meu a fost Boris Grunberg, dar în mai 1941 am plecat din URSS cu o misiune în România, când am fost prins și ca să-mi pot ascunde trecutul și misiunea mi-am schimbat numele în Nicolschi Alexandru Sergheevici; sub acest nume am fost cercetat de Organele Biroului II București și sub acest nume mă recomand până astăzi»”., Alexandru Nicolschi, *Autobiografie-sinteză*, în Teșu Solomovici, *Securitatea și Evreii*, vol.I, *Despre călăi și despre victime*, pag. 127

⁶¹ Studiul Gheorghe Boldur Lățescu și Filip-Lucian Iorga, *Genocidul comunist în România*, vol. IV, *Reeducarea prin tortură*, Editura Albatros, București, 2003, sau articolul Ionuț Băiaș, *Cine și de ce conduce România*, Revista *Permanențe*, Anul VIII, nr. 8, august 2005, pag. 20 – ca să iau doar două exemple – sunt extrem de elocvente în acest sens.

națiune dominantă, de către acei cari îmbracă formele cele mai vulpine ca să-și arate dorința de a fi bunii noștri frați”⁶². Și care, de la aceeași tribună, dizerta despre, „acea firească legătură, (:)între agitația socialistă și tendința evreiască de a avea la noi mai mult decât toată averea noastră, decât tot creditul nostru, decât toată înrâurirea asupra vieții noastre politice”⁶³.

Pot însă crede că, dacă Evreii ajunseseră stăpâni ai Statului sovietic, iar N.K.D.V.-ul (K.G.B.-ul) este Organ de Stat, teza potrivit căreia Traian Boieru (șeful asasinilor *fizici* ai marelui savant Român) era, de fapt, agent sovietic, infiltrat în Mișcare ca membru cu scopul de a o compromite, nu ține deloc de domeniul fanteziei.

Am amintit undeva că legionarismul, ca dealtfel orice este omenesc, nu are cum să fie *suspens* păcatului. Are, firește, virtualier cuprinsă în însăși ființa sa intrinsecă, posibilitatea de a păcătui.

Îți mărturisesc că, mă frământă și mă contrariază un text, despre „politicianii români cari, bine plătiți, pretind că nu există problemă jidănească”⁶⁴, dar sub protecția cărora, comerțanții Evrei i-au ruinat, în sumedenie de zone ale țării, pe cei Români⁶⁵.

Este încredințat hârtiei de însuși Codreanu. În *Pentru Legionari*. La pagina 95.

---

⁶² Nicolae Iorga, *În Chestia manifestațiilor studențești*, Discurs rostit în ședința din 17 decembrie 1909 a Camerei Deputaților, în Nicolae Iorga, *Discursuri Parlamentare*, vol. I-ii, partea I-a, Editura Bucovina, I.E. Toroușiu, București, 1939, pag. 362, [D.P.v.I.p.I]

⁶³ Nicolae Iorga, *Chestia agitațiilor evreiești*, Discurs rostit în ședința din 11 februarie 1910 a Camerei Deputaților, în [D.P.v.I.p.I], pag. 392

⁶⁴ Corneliu Zelea Codreanu, *Pentru legionari*, pag. 95

⁶⁵ *ibidem*

Nu l-am găsit, eu unul cel puțin, comentat de absolut nimeni. Din nici o tabără sau oriunde altundeva.

Iată-l: „Acestor politiciani, a căror trădare față de neam este așa de îngrozitoare, dacă sunt vii, neamul va trebui să le scoată ochii; dacă sunt morți, va trebui să-i scoată din morminte și să le dea foc ciolanelor, în piețele publice. Pe copiii și nepoții lor, neamul va trebui să-i urmărească în averi, confiscându-le și să-i stigmatizeze cu epitetul de «copii de trădători»”⁶⁶.

L-am citit și răscitit. Este singurul de acest fel pe care l-am întâlnit în *întreaga* operă a acelu nr. 1 legionar a cărui legitimitate de Șef al Legiunii nu a fost de absolut nimeni, vreodată, pusă la îndoială.

Ce să înțeleg din el? Se află, lucru «de la șapte poște» vizibil, în *contradicție* flagrantă cu însăși esența spiritului scrierilor Căpitanului – iubirea creștină. Și este formulat atât de fără echivoc, încât exclud cu totul eventualitatea că ar putea fi o metaforă, al cărei mesaj adevărat e altul decât cel ce se degajă din citirea literală.

Îi definește personalitatea lui Codreanu? Sau nu?

Căci, dacă da, tot restul operei *cade*.

Cu absolut toate consecințele ce-ar decurge de-aici.

Așadar miza-i enormă.

---

⁶⁶ CORNELIU ZELEA CODREANU, *PENTRU LEGIONARI*, PAG. 95: Exemplar ediția 1936. Dăruit de Codreanu lui *Aron Cotruș*. Cu *dedicație*. Scrisă *de mână* și semnată. De însuși el, Căpitanul. *Pe coperta interioară*. Volum aflat în Biblioteca de Documentare a Mișcării Legionare (din București, str. Iacob Negruzzi nr. 1).

Firește, eficiența demersului de dobândire a unei cât mai corecte înțelegeri și a unei cât mai pertinente interpretări a gândurilor și/sau acțiunilor cuiva este condiționată de măsura în care le percepi fidel corelarea cu circumstanțele în care ele s-au ivit.

E prea elementar că, în situații dramatice, de extraordinar pericol și durere pentru el, orice om poate ceda nervos, măcar pentru o clipă, și ca efect, gândi sau face, ceva complet opus adevăratului fond al personalității sale.

Prin urmare, acel gând sau faptă nu-l definește.

Dar, la fel de elementar este că, de asemenea, în situații limită, semenul care le traversează, într-un moment de slăbire a autocenzurii se poate *demasca* prin reacția sa. În acest caz fapta sau gândul *dezvăluindu-l* exact așa cum este de fapt.

E de prisos să detaliez groaznicele presiuni care-l apăseau pe Codreanu în 1936. Cine este așadar el? Cel al pasajului? Ori cel al operei?

Nu mă grăbesc să dau verdict. Pentru că sunt convins că doar el singur și l-ar fi putut da. Prin propria-i făptuire. Dacă ar mai fi fost lăsat să rămână pe lume. Și, mai cu seamă, dacă prelua cârma României.

Întreaga istorie stă mărturie: în materie de revelare a personalității, singurul test fără de greș este ce faci când deții puterea și te simți sigur pe ea.

Așa înțeleg *eu* Legionarismul Românesc.
CU DUMNEZEU ÎNAINTE!

BIBLIOGRAFIE

(nominalizez în ea doar materiale din care
am citat sau la care am făcut referire directă)

-
- Andrew Cristopher & Gordievski Oleg, *K.G.B.*, Editura All, București, în Nicolae Mitrică, *Episoade dintr-un război nedeclarat*, partea a VI-a, în *Revista Francmasoneria. Dezvățuri cutremurătoare*, nr. 10/2003
-
- Mareș Ioan M., *Francmasoneria în filmul «Ecaterina Teodoroiu»*, 1933 [FM.F.E.T.]
-
- XXX, *Francmasoneria. Dezvățuri cutremurătoare*, nr. 7/2003, [FM.D.C. 7/2003] și nr. 10/2003, [FM.D.C. 10]
-
- XXX, *Obiectiv Legionar*, An II, nr. 1(7), ianuarie 2004, [O.L. 1(7)] și An I, nr. 4, octombrie 2003, [O.L. 4]
-
- XXX, *Permanențe*, Anul VIII, nr. 8, august 2005, [P.VIII.8]
-
- Băiaș Ionuț, *Cine și de ce conduce România*, în [P.VIII.8]
-
- Becescu Florin, *Franc-Masoneria. Crimă- Spionaj-Anarhie*, Editura Ziarului «Porunca Vremii», București, 1936
-
- Bidegain Jean, *Discurs rostit în anul 1905 în fața Marelui Orient al Franței*, în [O.L. 1(7)]
-
- Boldur Lățescu Gheorghe și Iorga Filip-Lucian, *Genocidul comunist în România*, vol. IV, *Reeducarea prin tortură*, Editura Albatros, București, 2003
-
- Buzatu Gheorghe, *Despre legionari și legionarism*, prefață la monografia Corneliu Zelea Codreanu și epoca sa, în [C.Z.C.E.S.]
-
- Codrescu Răzvan, *În căutarea Legiunii pierdute*, Editura Vremea, București, 2001
-
- Coja Ion, *Legionarii noștri*, Editura UMC, București, 2001; *Protocoloalele Kogaionului. Teze și ipoteze consemnate și autentificate de Ion Coja pentru a se înțelege și evalua corect Contenciosul Româno-Evreiesc, inclusiv – așa numindu-l unii – «Holocaustul din România»*, Uniunea Vatra Românească, Editura Țara Noastră, București, 2004
-
- Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, *"Bande, bandiți și eroi". Grupurile de rezistență și Securitatea (1948-1968). Documente*, Editura Enciclopedică, București, 2003 [“B.B.I.”]
-
- Crainic Nichifor, *Ortodoxism și Masonerie*, în [FM.F.E.T.]
-
- Dobrescu Emilian M., *Iluștri francmasoni*, Editura Nemira, București, 1999
-
- Eminescu Mihai, *Opere*, vol. IX, Ediție critică întemeiată de Perpessicius, Editura Academiei Române, București, 1980, [M.E.O. IX]; *Manuscrisul Din ședințele Societății România Jună. Naționalității și Cosmopolitii*, în [M.E.O. IX]
-
- Goga Octavian, *Mustul care fierbe*, Editura Scripta, București, 1992
-
- Heinen Armin, *Die Legion «Erzangel Michael» in Rumänien. Soziale Bewegung und politische Organisation. Ein Beitrag zum Problem des internationalen Faschismus, Südosteuropäische Arbeiten*, München, 1986
-
- Iorga Nicolae, *Discursuri Parlamentare*, vol. I-ii, partea I-a, Editura Bucovina, I.E. Torouțiu, București, 1939, [D.P.v.I.p.I]; *În chestia manifestațiilor studențești*, Discurs rostit în ședința din 17 decembrie 1909 a Camerei Deputaților, în [D.P.v.I.p.I]; *Chestia agitațiilor evreiești*, Discurs rostit în ședința din 11 februarie 1910 a Camerei Deputaților, în [D.P.v.I.p.I]
-
- Milcoveanu Șerban, *Corneliu Z. Codreanu altceva decât Horia Sima*, vol.II, Editura Crater, București, 1996; *Tactica și strategia în întrebări cu sau fără răspuns*, Tipografia TCM Print, București, 2001; *Aientatul din 21 septembrie 1939 contra lui Armand Călinescu și epoca 1930-1950*, Editura TCM Print, București, 2004;
-

- Mitrică Nicolae, *Episoade dintr-un război nedeclarat*, partea a III-a în [F.M.D.C. 7/2003]; partea a VI-a, în [F.M.D.C. 10]
- Nestorescu Bălcești Horia, *Ordinul Masonic Român. Mai puțină legendă și mai mult adevăr*, cu un Cuvânt înainte de Mihail Sadoveanu, Casa de Editură și Presă Șansa S.R.L., București, 1993
- Nicolșchi Alexandru, *Autobiografie-sinteză*, în [S.E.v.I.]
- Papanace Carol, *Prefață la volumul Constantin Papanace Diverse stiluri de luptă politică*, Tipografia INFCON S.A., Constanța, 2005
- Papanace Constantin, *MIHAI EMINESCU un mare precursor al LEGIONARISMULUI românesc*, Ediția I-a, Editura Armatozii, Cetatea Eternă, 1951; *Diverse stiluri de luptă politică*, Tipografia INFCON S.A., Constanța, 2005
- Papuc Ion, *Cu fața spre trecut. Portrete și ideologii*, Editura Vergiliu, București, 2005
- Pauker-Brătescu Tatiana, *Notă biografică despre Ana Pauker*, în [S.E.v.II.]
- Paulescu Nicolae C., *Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Francmasoneria*, Tipografia Antet XX Press, Filipeștii de Târg, Prahova, 2000; Ediția I-a, 1913, două volume; *Degenerarea Rasei Jidănești*, București, 1928
- Rădulescu Motru Constantin, *Revizuri și adăugiri*, vol.III, Editura Floarea Darurilor, București, 1999
- Simionescu Roxana, *Doctrina Legionară. Prezentare concisă*, Editura Lucman, București, 2003
- Solomovici Teșu, *Securitatea și Evreii*: vol.I, *Despre călăi și despre victime*, Prefață de Răzvan Theodorescu, Cuvânt înainte de Sorin Roșca Stănescu, Editura Ziua, București, 2003, [S.E.v.I.]; vol. II *Teroare. Crime. Turnători. Colaboraționiști*, Editura Teșu, București, 2004, [S.E.v.II.]
- Șafran Alexandru, *Israel și rădăcinile sale*, Editura Hasefer, București, 2002, [I.R.S.]; *Poporul lui Israel și Țara lui Israel. Israel, «inima națiunilor»; Ereț-Israel, sufletul universului*, Curs ținut la Universitățile din Geneva, Amsterdam și Jyväskylä (Finlanda), la Trinity College din Cambridge și la Sorbona. Expunere prezentată la Paris, la Conferința rabinică europeană. În [I.R.S.]
- Varlam Ion, *PseudoRomânia. Conspirarea deconspirării*, Editura VOG, București, 2004
- Wigoder Geoffrey, *Evrei în lume. Dicționar biografic*, traducere în limba română de Irina Horea, Viviane Prager, Carmen Stanca, Editura Hasefer, București, 2001
- Zelea Codreanu Corneliu, *Pentru legionari*, vol. I, Editura Totul pentru Țară, Sibiu, 1936 și *Cărticica șefului de cuib. Manual al Gărzii de Fier*, în [O.L. 4]
- XXX, *1948 mai 18. Proces-verbal al conferinței ce a avut loc la Ministerul Afacerilor Interne referitoare la mișcarea legionară*, Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, fond documentar, dosar nr. 45, f.1-4 – în [”B.B.I.”]
- XXX, *Corneliu Zelea Codreanu și epoca sa*, Editura Criterion Publishing, Norcross, GA, U.S.A., 2001, [C.Z.C.E.S.]
- XXX, *Israelite of America*, 3 august 1866, apud [O.L. 1(7)]
- XXX, *Jewish Banker*, de Comte de Saint-Aulaire din Geneve contra la Paix, Librairie Plan, Paris, 1936, apud [O.L. 1(7)]
- XXX, *The American Hebrew*, 20 septembrie 1920, apud [O.L. 1(7)]
- XXX, *The Jewish World*, 9 februarie 1883, apud [O.L. 1(7)]

----- * * -----